

stillet til 3die Behandling, ganske imod de efter Forretningsordenen gjældende Forudsætninger. 3die Behandling er nærmest bestemt til at kunne optage enkelte Rettelser ved, hvad der allerede er vedtaget ved den foregaaende Behandling, hvorhos man vel ogsaa har benyttet den til paany at indbringe et Forslag, der var forkastet ved den foregaaende Behandling, men kun med en ringe Stemmesfæthed. Det foreliggende Forslag er derimod aldeles nyt og forandrer Loven aldeles, men har dog ikke været stillet til den foregaaende Behandling, uagtet Loven er simpel nok til, at det allerede da let kunde stilles. Forslaget er derhos vistnok lidet heldigt affattet, og kan dog ikke nu modtage nogen Ændring her. Den ærede Finanzminister har allerede gjort opmærksom paa, hvorledes det ikke praktisk lader sig udføre (Stemmer: Jo!). Jeg skal ikke gaa ind paa alle de Bemærkninger om forskjellige andre Forhold, som den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 7de Valgkreds (C. C. Møller) har fremført; de forekomme mig at være Sagen aldeles uvedkommende, da det er Forhold, som, hvis der er noget Urigtigt i dem, maatte ordnes selvstændigt, men slet ikke bør have nogen Indflydelse paa den foreliggende Sags Afgjørelse. Her maa man alene see hen til, om der virkelig er skjellig Grund til, i et Tilfælde som det nærværende, at meddele en Commune som Kjøbenhavn den omhandlede Fritagelse for Brugen af stemplet Papir, og dertil troer jeg, at der, alle Forhold vel overveiede, er god Grund, og heri ere de ærede Forslagsstillere jo i det Væsentlige ogsaa enige, men ville kun have denne Bevilling noget afknappet. Det er ogsaa let at fremvise Exempler paa ganske nye Love, som have givet lignende Begunstigelser, der fornemmelig komme Landet tilgode. Jeg skal saaledes tillade mig at henvise til Loven om Creditforeninger af 20de Juni 1850, som tillader saadanne Creditforeninger at udstede deres Gjældsbreve paa ustemplet Papir, netop paa samme Maade, som det her er paatænkt. Den ærede Rigsdagsmand har overhovedet nogle mindre rigtige Forestillinger om hvad der er Gjensand for Lovgivningen, naar han flere Gange i Almindelighed har udtalt sig imod,

at man skulde gaae ind paa slige Begunstigelser og Undtagelser, da Rigsdagen ikke er et Raadessecretariat. Det hører ikke blot til den lovgivende Magt at give de almindelige Love, men ogsaa at give særegne Love i de Tilfælde, hvor Anvendelsen af de almindelige vilde falde for haardt og vilde have højere Grunde imod sig. Den ærede Rigsdagsmand behøver jo t. Ex. blot at erindre sig, hvormange særegne Love der deels allerede ere påsærede og deels foreligge Rigsdagen om extraordinære Pensioner, uagtet vi have en ganske ny Pensionslov. Jeg skal ganske villig indrømme, at Stempelpapirs-Ånordningen i det Hele taget kan behøve en Revision (Hør!), og at der navnlig kan være Anledning til at give Rettelser med Hensyn til Brugen af stemplet Papir i de Forhold, som den ærede Rigsdagsmand i Særdeleshed har udhævet, saasom til Skudsmaalsbøger og andet Saadant, men det forekommer mig ikke, at det her stillede Forslag med Hensyn til Kjøbenhavn er noget godt Dlieblad, som han siger, han vil hjembringe. Kunde han bringe en Lov frem, som bragte Rettelser i de Forhold, som han siger ere saa trykkende, saa vilde det maaskee kunne kaldes et Dlieblad, som var værd at hjembringe — det var det, som den ærede Rigsdagsmand maatte have efterstræbt —, men jeg seer ikke, hvorledes det kan hjælpe de Folk, som han omtaler, eller være dem et godt Dlieblad, at han kommer hjem og fortæller dem, at han ikke har gjort Noget til at lette Byrden for dem (Munterhed), men at han derimod har faaet afsnappet noget i en Bevilling, som det var paatænkt at give Kjøbenhavns Commune.

C. C. Møller: Naar den ærede sidste Taler har vist hen til et Foretagende, som skulde være til Landboernes Begunstigelse, (J. C. Larsen: Nej!), ved at paapege, at Creditkasser have faaet Fritagelse for Brugen af stemplet Papir, saa maa jeg dertil yttre, at der allerede tidligere har eksisteret en Creditkasse for Huuseiere i Kjøbenhavn, som har havt den samme Begunstigelse, saa at den øvrige Deel af Landet kun derved er sat under de samme Vilkaar, som Kjøbenhavn. Naar den ærede Taler talte om „Dlieblad“, saa maa jeg